

Tari bardók

Uploaded on Mar 12, 2008

Buddhista sztupa Tar község határában
 You-Tube

Szüret-kép kavarog túl ködös falakon,
 villózik, összeáll – emitt már szétesesett.
 Csodabor: mámor vár reánk ott, valahol,
 volt-létek mámore, meta- emlékezet.

Sűrű, telt melasz-lét – emitt rég feledték
 az emlékezőt is. Ki tudja, hogy így volt? –
 Emlékből nincs kiút, keríti a nemlét,
 gúzsprésként nyomja ki belőle a színbort.

A tari kövekből tibeti sztúpa lett,
 minden lét köztes lét, létváltás, szamszára,
 idegen színeket kever az ősz-palette –
 hol van a szőlőhegy s Tar Lőrinc romvára?

Törkölyön mezítláb tapos a jelentés,
 szegi az ősz képét két kör: a prés s a kád. –
 Volt-bardók emléke: az újratekermény
 sajtolja a fürtöt, zúzza az éjszakát.

Változatok Fölöttes Én-re és Te-re

Ím, a létezők,
 s köztük tested
 s Ösztön-Én-ed
 forrong-tesped,
 s mint a fiaknak
 rég a vének:
 moralizálgat
 Fölöttes Te-d

*

„Ő”-ként szemlélted
 magadat este:
 „Ő” úr elszunnyadt,
 elnyúlt a teste,
 álltál fölöttes:
 zord Fölöttes Te.

*

Emeleten
 lakik Dezső,
 fölöttes a
 fölöttes Ő.

*

A Fölöttes Én mindent csak mímél
 sírással, mosollyal, rímmel,
 a halála is csak mimikri,
 sírjánál Senki Erik rí.

Jin-Jang keservek

Várbörtön-falon át
fegytárshoz:
nem tudunk átnyúlni
egymáshoz.

Mi rövid? Etikánk,
a karunk?
Nyúlnánk, de tán nem is
akarunk?

Holló-éj suhog és
árnyai,
ellentétek nyesett
szárnyai.

S moccanna plusz szárny (plusz
Siva-tag?) –
Közöttünk kőfal és
sivatag.

Áthajlik egy-egy vélt
pipacs-ág
meg a vers – téveteg
csigacsáp.

■ **Tözsér Árpád** (Gömörpéterfala, 1935): költő,
esszé- és naplóró. Legutóbbi kötete: *Imágók*
(Kalligram, 2016).

